

дины были пълны съ миризливы цвѣтя и сѣнчасты дървета, и са показвахъ, че са държатъ на въздуха чрезъ възлѣбство. Тѣзи удивителны, въздушны строенія са наричали *окачени шѣ градины на Семирамида*, и ги причисляли на седемъ тѣ чѣда на свѣта. На источна та страна на моста са издигала до небеса кула та на *Бела*. На нея са намѣрвалъ богато украсенъ храмъ, на върха на кой то стоялъ кумиръ тѣ на *Бела*, бога на слънце то, чтимъ отъ Вавилоняны тѣ. Кула та была 600 фута висока, слѣдователно по висока отъ кула та на страбургскія съборъ, най висока та днесъ съ 574 фута высочина.

Не въ единъ само Вавилонъ, но въредъ, дѣто са евявала Семирамида, въздигали са за прославенъе на име то на велика та царица новы градове, палаты и други дивны зданія. Колко то тя надминѣла супруга си по великолѣпны тѣ зданія, толкось и въ военны тѣ подвиги желаела да го надмине. Съ неимовѣрна бързина, въ чело то на силна войска тя преминѣла побѣдоносно страны тѣ на Азія, и покорила свободны тѣ ёще народы. Скоро ассирійска та монархія са распространила отъ Средиземното Море до Индъ и отъ Черно то Море до Аравійскія Заливъ. Единъ само народъ на истокъ останѣлъ независимъ отъ Ассиріяны тѣ, — тѣ были Индійцы тѣ. Страна та, коя то тѣ обитавали, была широка и тамъ отишла Семирамида съ грамадна войска. Тя вече была преминѣла побѣдоносно погранична та рѣка Индъ и навлѣзла вътрѣ въ страна та, но тутакси са срѣшнѣла съ голѣма войска, коя то ѣж уплашила. Въ чело то на тѣзи войска, вървѣлъ редъ слонове, на гърба на кои то были кулички, пълны съ войны. Тѣзи слонове съ хоботы тѣ и съ крака та си бѣяли и тѣпчали сичко, що срѣщали. И само видъ тѣ имъ плашалъ конѣ тѣ. Горда та владычица на Азія не рачала да устъпи на Индійцы тѣ. Тя нѣмала ни единъ слонъ, — но заповѣдала да направѣжтъ много и ето какъ: убили нѣколко хиляды бюволы, кожи тѣ имъ тѣй изработили, що то да приличатъ на слоновы